

شرفلی میلت لیر اوز بیایراقسی آلتیندا یاشار

از جشن ملی ۲۱ آذرماه سال ۱۳۲۴ تا ماتم ملی ۲۱ آذرماه سال ۱۳۲۵

۲۱ آذرماه یادآور وقوع دو حادثه بسیار مهم و تعیین کننده در تاریخ ایران و بلاخص ملت‌های تحت ستم این کشور است. سال گذشته این روز بزرگ تاریخی به رغم فشارهای شدید امنیتی و بازداشت‌های گسترده، با شرکت صدها تن از آذربایجانیها در بهشت امامیه تبریز، در مجاورت قبور پاک شهدای ۲۱ آذر ماه بخصوص مزارمطهر شهید فریدون ابراهیمی وزیر دادگستری جمهوری آذربایجان ایران گرامی داشته شد. ۲۱ آذرماه سال ۱۳۲۴شمسی: ۵۸ سال پیش در چنین روزی در پی قیام سراسری و کوبنده مردم آذربایجان علیه نظام فاشیست پهلوی، ساختارهای یک دولتی ملی و دموکراتیک به رهبری سید جعفر پیشه وری در آذربایجان جنوبی به مرکزیت تبریز تاسیس شد. این دولت نوپا آنگونه که دربیانیه فرقه دموکرات آذربایجان اعلام شده بود جهت مقابله با تحقیرات، تحریفات، تضییقات و تهدیدات دولت فاشیست مرکزی علیه فرهنگ، زبان، اقتصاد و حیثیت آذربایجانیها و همچنین در راستای اجرای فصل فراموش شده انجمنهای ایالتی و ولایتی قانون اساسی مشروطه، ضمن اعتقاد به تمامیت ارضی و وحدت ملی اقوام و ملل ایرانی تشکیل شده بود. قیام مردم آذربایجان و به دنبال آن تاسیس این جمهوری خودگردان، ایران را در وضعیت خروج از طیف نظامهای دیکتاتوری و سانترالیستی (مركزگرا) به ردیف کشورهای فدرال و پلورالیستی (کثرت گرا) قرار داد. ظهور چنین اوضاع نوینی، امواج گسترده ای

از همایتهای روشنفکران و همچنین اقشار مختلف مردم را به همراه آورد. بگونه ایکه تقریباً در تمام روزنامه های مستقل ان روز این قیام مورد تکریم قرار گرفت و همانند انقلاب کبیر مشروطیت سرآغاز گسترش تند باد اصلاحات در ایران دا بسته شد. با تاسیس نخستین جمهوری تاریخ خاورمیانه، تمام ملت‌های ایران به وجد آمدند و به این ترتیب حمایت‌های وسیعی در قبال اقدامات آزادیخواهان آذربایجان از سراسر ایران به منصفه ظهور رسید. حمایت‌های مردمی از قیام ۲۱ آذرماه به حدی بود که دولت (مزدور و به شدت) انگلیسی قوام السلطنه مجبور به امضای معاهده ای حقوقی با جمهوری خودگردان آذربایجان ایران در تاریخ ۱۳۲۵/۳/۲۲ در تبریز گردید که از بازتاب وسیعی در رسانه های بین المللی برخوردار شد و مورد پذیرش دولتهای لندن، واشنگتن و مسکو قرار گرفت. برخی از حقوقدانان با استناد به مفاد این موافقتنامه تاریخی، به تداوم اعتبار معاهده بین المللی مذکور تاکید کرده فسح یکطرفه آن از جانب حکومت خونریز آریامهری را بعنوان اقدامی اشغالگریانه تلقی می کنند! اما بدنبال رقابت‌های شدید سه قدرت استعماری و امپریالیستی اتحاد جماهیر شوروی، بریتانیای کبیر و ایلات متحده آمریکا بر سر مناطقی چون فنلاند، اوکراین، یونان، اندونزی و به ویژه آذربایجان، موضوع سرنوشت ایالت آذربایجان ایران به عنوان نخستین کیس حقوقی شورای امنیت سازمان ملل مطرح شد و بر اساس نظریه غالب محققان روابط بین الملل سرآغاز جنگ سرد میان بلوکهای شرق و غرب جهان آن روز گردید. ویلیام داگلاس قاضی عالی مقام آمریکایی که در آنروزها به جمهوری خودگردان آذربایجان ایران سفر کرده بود در کتاب «آذربایجان: سرزمینی شگرف با مردمی مهربان» مشاهدات عینی خود را اینگونه توضیح میدهد:

«تقسیم اراضی فنوادلها به نفع کشاورزان بی زمین، نگارش قانون کار و اعطای ابزار کار به کارگران بی ملات، مبارزه با رشوه خواری و فساد، مقابله با ماموران متجاسر به حقوق ملت، تاسیس بیمارستانها و کیلینیکهای رایگان، افتتاح مدرسه ها و دانشگاهها، ایجاد مرکز رادیوی تبریز، احداث و تعمیر راهها، برپایی تئاترها و تماشخانه ها، تدریس زبان ترکی همراه با فارسی... از جمله اقدامات قابل رویت دموکراتها در آذربایجان بود. در ۲۱ آذر ماه سال ۱۳۲۴ را می توان بعنوان برترین پیروزی دموکراتیک اقوام و ملل تحت ستم ایران بر استبداد و اختناق فالانژهای آریایی در قرن بیستم دانست! ۲۱ آذر ماه ۱۳۲۵شمسی: ۵۷ سال پیش در چنین روزی بدنبال تسانی قدرتهای وقت دنیا، ارتش مزدور شاهنشاهی با کارگردانی دولتهای آمریکا و انگلیس به آذربایجان حمله کرد. نظام خودگردان آذربایجان که ملت را قربانی این تسانی شوم می دانست

کوشید تا از تبدیل شدن آذربایجان به قربانگاه بی گناهان خودداری کند. لذا در واکنشی سیاسی خواستار به رسمیت شناخته شدن حقوق مادی و معنوی آذربایجان گردید. اما آنچه که همزمان با ورود ارتش شاهنشاهی ایران به آذربایجان (از قزوین تا ماکو و از موغان تا مهاباد) اتفاق افتاد بسیار خوفناک، دهشتناک و جانکاه بود. ویلیام داگلاس که خود شاهد حمله این ارتش به آذربایجان بوده است در کتاب یاد شده حکایت بسیار دردناکی را روایت می کند: «وقتی ارتش ایران به آذربایجان بازگشت وحشت بر پا نمود. سربازان قتل و غارت و تاراج به راه انداختند. آنها هرچه به دستشان می رسید و هرچه می خواستند تصاحب می کردند. رفتار سربازان اشغالگر روس بسیار برانزده تر از اعمال وحشیانه سربازان بجات بخش ارتش شاهنشاهی بود. بطوریکه خارطه فوق العاده خونین و شومی در آذربایجان بجای گذاشت. در سراسر آذربایجان اموال و احشام دهقانان به غارت رفت و زنان و دختران مورد تجاوز قرار گرفتند. گرچه رسالت ارتش ایران آزادی اذربایجان بود ولی آنها مردم را غارت کرده پشت سر خود مرگ و نابودی بجای گذاشتند.» از آن تاریخ به بعد در تقویم شاهنشاهی کشتار ملت آذربایجان و همچنین کردستان تحت عنوان بجات آذربایجان شناخته شد و عملاً انتشار هرگونه مطلب و یا تحلیل غیر رسمی از حوادث دردناک ان روز ممنوع گردید و متخلفان به شدت مجازات گردیدند. اما در حال حاضر در رژیم کنونی با فرض اینکه سید جعفر پیشه وری یک کمونیست بود نسبت به یاد اوری خاطرات ان دوران محدودیت‌های شدیدی به چشم می خورد. این درحالی است که به گواهی اسناد آشکار و دقیق نه تنها پیشه وری کمونیست نبود بلکه خود بعنوان یک دموکرات مصربر عقاید آزادیخواهانه اش، یک سال بعد توسط کمونیستهای استالین پرست باکو به نحو اسرار آمیزی به شهادت رسید و بسیاری از همفکران وی در شوروی راهی اردوگاههای کار اجباری در سبیری شدند. این درحالی بود که اکثر کمونیستهای گریخته به شوروی به مقامات و پست‌های بالا دست یافتند. در حال حاضر بنظر می رسد تلاش گسترده ای برای شناساندن روز ۲۱ آذرماه بعنوان نسل کشی ملت آذربایجان از سوی گروههای روشنفکر داخلی و خارجی آغاز شده است که دعوت برای برگزاری مراسم روز ۲۱ آذرماه در امامیه تبریز بر سر مزار دکتر فریدون ابراهیمی وزیر دادگستری دولت خودگردان آذربایجان ایران که به دستور شخص محمدرضا شاه پهلوی در ملا عام به دار آویخته شد هر چند احتمالاً با سرکوب شدیدی همراه خواهد شد اما نشان دهنده تداوم یک حرکت جدی و جدید در آذربایجان ایران است. از تعدا دقیق مقتولین در آذربایجان و کردستان اطلاع دقیقی در دست نیست. ارتشبد فردوست که خود یکی از اعضای عالی رتبه ارتش شاهنشاهی به هنگام هجوم به آذربایجان بود از اعدام هزاران تن بدون محاکمه فقط در تبریز خیر داده است! منابع دولتی و آذربایجانی نیز آمار متفاوتی را ارائه می دهند. بنحویکه تعداد کشته شدگان این نسل کشی خوفناک طبق گفته دولتی و مردمی از ۵ هزار نفر تا ۱۲۰ هزار نفر گزارش شده است. شواهد عینی و زنده، از مرگ دهها هزار نفر خیر می دهند. اما آنچه که بر حرمیان تبرکات آذربایجان در قبال کشتارهای سیاه روز ۲۱ آذرماه افزوده است تخریب دانشگاه تبریز و همچنین به آتش کشیده شدن صدها هزار جلد کتاب در رشته های مختلف به زبان ترکی آذربایجانی در شهرهای گوناگون آذربایجان به ویژه تبریز است. گفته میشود این کتابسوزان شرم آور و بی سابقه در جهان، در روز ۲۶ آذرماه طی مراسمی دردناک در چندین میدان و خصوصاً میدان دانشسرای این شهر انجام شده است. بطوریکه شاهدان عینی می گویند دانش آموزان را مجبور می کردند تا جهت کسب اجازه برای ادامه تحصیل، کتابهایی را که به زبان مادریشان نوشته شده است در آتش بیفکنند! این اقدام طبق قواعد بین المللی بعنوان جنوساید فرهنگی تلقی می شود. متأسفانه این جنوساید تا به امروز ادامه دارد و حتی امکان دارد با اجرا شدن دستور فاشیستی آموزش پیش دبستانی زبان فارسی بصورت تحمیلی در مناطق غیر تات نشین و مخصوص در آذربایجان و خوزستان تبدیل به یک جنایت عظیم فرهنگی شود.

قتل عام ارمنه و یهودیان دوروی یک سکه:

ائل اوچون ووروشان اللر بیرا ولسون

در ادامه ماجرای ((هولوکاست)) و ادعای لابیهای صهیونیست مبنی بر قتل عام یهودیان به دست آلمان نازی در سالهای جنگ دوم جهانی وضع مجازاتهای سنگین از سوی دول اروپایی برای کسانی که به انکار این ادعا بپردازند، مجلس فرانسه لایحه ای را به تصویب رساند که به موجب آن کسانی که نسل کشی ارمنانه توسط دولت عثمانی در سال ۱۹۱۵ را انکار نمایند، تا سقف ۵ سال و پرداخت ۴۵ هزار یورو مجازات خواهند شد. مصوبه اخیر پارلمان فرانسه و اقدامات مشابه آن از سوی دول اروپایی، تحت تبلیغات لابیهای ارمنه و حزب افراطی آنان یعنی حزب ((داشناک)) و در جهت مشروعیت بخشیدن به کشورارمنستان با حمایت روسیه در دو قرن اخیر و در حمایت از ادعاهای اراضی ارمنستان به منطقه ((قره باغ)) آذربایجان و قسمتهایی از خاک ترکیه، صورت می پذیرد. یهودیان و ارمنه که در طول تاریخ هیچگاه صاحب کشور و قلمرو مستقلی نبوده اند، در طی قرن بیستم با حمایت دولت‌های مسیحی غربی، دولت‌هایی را در سرزمین‌های اسلامی تاسیس و جنایت‌های هولناکی را در راه تحقق بخشیدن به رؤیاهای تاریخی خود عملی ساختند. آنچه به عنوان نسل کشی ارمنه توسط مسلمانان به دست مورخان غربی ابداع و به دست سیاستمداران نشان مورد استفاده قرار گرفت، دقیقاً عکس وقایعی است که در سالهای جنگ اول جهانی در خاورمیانه به وقوع پیوست. ارمنه و جیلوها (طایفه دیگری از مسیحیان) که در جنگ‌های مختلف بین دول اسلامی و غربی از هیچ جنایتی دریغ نورزیدند، در سالهای نخست جنگ اول جهانی به حمایت‌های مالی، نظامی و... دول اروپایی و روسیه در صدد ایجاد یک دولت مسیحی در نواحی غرب آذربایجان و آناتولی شرقی بودند که در جهت عملی ساختن آن فجایع و قتل عام‌های وسیعی را در این مناطق به راه انداختند که امروز تحت عنوان ((وقایع جیلوها)) در میان مردم عادی آذربایجان از آن یاد می شود و هنوز افراد مسن و عامی این مناطق داستانهایی غم انگیزی از فجایع آن سالها به یاد دارند. سید احمد کسروی مورخ صاحب نام ایران در اوایل قرن حاضر، در کتاب ((تاریخ هیجده ساله آذربایجان)) به تفصیل به نقل از آن وقایع می پردازد و تعداد مردم بیگناهی را که در شهرهای اورمیه و سلماس قتل عام شدند، بالغ بر صد و بیست هزار نفر گزارش میکنند. دولت عثمانی در حمایت مردم مظلوم آذربایجان و نیز آناتولی شرقی به سرکوب جیلوهایی یاغی برمی خیزد و گروه‌هایی از ارمنه را از قلمرو خود تبعید می کند که ادعای مورخان غربی تنها بخش پایانی این سناریوی غم انگیز، آن هم با دستور و قیام اصلی آن می باشد. به دنبال تصویب لایحه فوق، دولت ترکیه بسیاری از روابط اقتصادی و دیپلماتیک خود را با فرانسه قطع کرد و مجلس آن کشور طرحی را در دستور کار خود قرار داد که به موجب آن مجازات‌هایی برای کسانی که نسل کشی مردم مسلمان الجزایر در فاصله سالهای دهه پنجاه و شصت به دست دولت فرانسه را انکار نماید، در نظر گرفته است. دولت فرانسه در جریان مبارزات استقلال طلبانه مردم الجزایر برای راهی از استعمار فرانسه، کشتار وسیعی را در آن کشور به راه انداخت که در جریان آن حدود ۳۰۰ هزار نفر از خود را از دست دادند. فرانسویان در آن دوره مبتکر و مجری بسیار باهوشی بودند که مخالفان خود را در الجزایر بودند که بعداً در سایر نقاط جهان به کار بسته شدند. شدت جنایات فرانسه در الجزایر به حدی بود که مخالفت‌های گسترده ای را در سطح جهانی و حتی در داخل فرانسه به وجود آورد. روشنفکران فرانسوی از جمله ((ژان پل سارتر)) تظاهراتی را در مخالفت با جنایات هموطنانشان در الجزایر به پا کردند تا سرانجام دولت فرانسه به رهبری ژنرال دوگل که ادامه حاکمیت استعماری بر الجزایر را غیر ممکن ارزیابی کرد، برای تری از این جنایت، ناگزیر شد نظامیان و کارگزاران سیاسی خود را باغی اعلام کند. فرانسه همچنین به همراه بلژیک و آمریکا مسئولیت عمده ای در قتل فجیع ((پاتریس لومومبا)) رهبر استقلال طلب کنگو و از قهرمانان ضد استعماری آفریقا داشته است. چندی پیش دولت ترکیه در جهت اثبات گفته های خود پیشنهاد باز کردن آرشیوهای دولتی این کشور و تشکیل کمیته ای از کارشناسان و مورخان مستقل برای بررسی ادعای قتل عام ارمنه را صادر کرد که ارمنستان و ارمنه خارج از آن کشور، پیشنهاد فوق را رد کردند.

دادگاه چند تن از فعالان فرهنگی آذربایجان: طبق اخبار رسیده روزهای ۳۰ و ۳۱ اکتبر جلسه رسیدگی به اتهامات حسن ارک نویسنده، روزنامه نگار و اندیشمند چنگیز بخت آور فعال فرهنگی و از رهبران حرکت کارگری. رشید دانشجو گزارشگر سابق صدا و سیما ایران. حسین احمدیان دانشجوی فوق لیسانس سوسیولوژی و نویسنده در دادگاه انقلاب تبریز برگزار خواهد شد. لازم به ذکر است که نامبردگان در اعتراضات مردمی مهر ماه امسال به مظالم و تبعیض‌های جمهوری اسلامی ایران بر مردم ترک آذربایجان دستگیر شده و با تحمل انواع شکنجه های فیزیکی، روحی و نگهداری غیر قانونی در انفرادی های جمهوری اسلامی مواجه شدند.

40 ماه حبس و سه سال تبعید برای عباس لسانی

عباس لسانی شاعر / روزنامه نگار و فعال سیاسی آذربایجانی در جریان فعالیتهای سیاسی و فرهنگی خویش که در جهت دفاع از حقوق از دست رفته ملت تورک آذربایجانی در ایران بود در چند سال اخیر بارها دستگیر و روانه زندان شده بود. دادگاه اردبیل نیز در رابطه با حوادث ۶ خرداد اردبیل با دادن ۱۸ ماه حبس تعزیری ۵۰ ضربه شلاق و ۳ سال تبعید در شهر طیس عباس لسانی را روانه زندان کرد. پیش از این دادگاه کلیرهم عباس لسانی را به یکسال حبس تعزیری به خاطر حضور در قلعه بابک در تیرماه ۱۳۸۴ محکوم کرده بود. سال گذشته دادگاه اردبیل لسانی را به ۱ سال حبس و تبعید در زندان مسجد سلیمان محکوم کرده بود. که این حکم با اعتراض لسانی لغو شده و رسیدهگی به این حکم را در اردبیل مناسب ندیده و به دادگاه تبریز رجوع دادند که هنوز حکم قطعی صادر نشده است. لازم بذکر است که این حکم در جریان محسن عباس لسانی و چند تن از همفکرانش در مسجد سرچشمه اردبیل در اعتراض به آمدن هئیت اقتصادی ارمنستان به اردبیل صادر شده بود. عباس لسانی در سال ۸۴ در ۱۴ مرداد سالگرد انقلاب مشروطیت بر سر مزار باقرخان سالار ملی دستگیر شد. و پس از چند روز به قید ضمانت آزاد شدند. که اکنون ایشان را به مرور زمان به دادگاه فرا می خوانند. بر اساس حکم های که در رابطه با شرکت عباس لسانی در سالهای متمادی در قلعه بابک/ محسن در مسجد سرچشمه اردبیل در اعتراض به آمدن هئیت اقتصادی ارمنستان به اردبیل و اعتراضات خرداد ماه در شهرهای آذربایجان به ۴۰ ماه حبس / ۵۰ ضربه شلاق و ۳ سال حبس در شهر طیس محکوم شد

دو تـ شکل دانـ شجویی دانـ شگاه آزاد تبریز خواسـ تار آزادی متهمـ ان حـ وادث خـ رداد مـ اه تبریز ز شـ دند

انجمن اسلامی دانشجویان و تشکل آرمان دانشجویی دانشگاه آزاد تبریز با انتشار بیانییه ای خواستار رفع اتهام و آزادی متهمان حوادث اخیر تبریز به خصوص استاد حسن دمیچی، از استادان موسیقی آذربایجان شد. به گزارش "ایلنا"، نویسندگان بیانییه با اشاره به اینکه استاد دمیچی در ارتباط با تظاهرات مردم در خرداد ماه تبریز در اعتراض به چاپ کاریکاتور روزنامه ایران در زندان است، نسبت به عدم تعیین تکلیف وی اعتراض کرده اند. این دو تشکل دانشجویی در پایان با اشاره به عارضه قبلی استاد دمیچی، نسبت به خطرات احتمالی برای سلامت ایشان در زندان ابراز نگرانی کرده اند. در جریان تظاهرات تاریخی ملت آذربایجان در خرداد ۸۵ که در اعتراض به سیاستهای ظالمانه حکومتی نژادپرست و فارس گرایی تهران در حق ترکهای ایران صورت گرفت، دهها تن شهید و چندین هزار نفر دستگیر شدند و فشارهای امنیتی و نظامی بر علیه فعالین فرهنگی و سیاسی آذربایجان بیش از پیش گسترش یافت. لازم به ذکر است که بسیاری از بازداشت شدگان همچنان در وضعیت نامعلومی به سر می برند. وقایع خرداد و تظاهرات روز اول مهر در بسیاری از شهرهای آذربایجان و تهران که در اعتراض به ممنوعیت زبان ترکی و محرومیت کودکان آذربایجان از تحصیل به زبان مادری صورت گرفت، بازتاب گسترده ای در رسانه های خارجی و سازمانهای بین المللی حقوق بشر داشت.

بودرگی نین یایاغیندا بیزه یاردیم ائدین